

Abonamentele: pe un an 10 lei
pentru străinătate 12 lei; pen-
tru Transilvania 5 flor.
începe de la număr
I-ii al fiecărui an
și se plătesc
mai multe.

A se adresa tot ce privesc re-
dacția și Administrația! Directorul-fondator și propri-
etar al *Gazetei Să-
ténului*, C. C.
Danilescu,
R. Sarat

GAZETA SATÉNULUI

Folia cunoștințelor trebilnicioase Agricultorului și Poporului.

ESE LA 5 SI 20 A FIE-CAREI LUNI

D-l Ioan Georgescu, autor de publicații economice de peste munci, începe colaborația sa la »Gazeta Săténului« cu următorul articol:

AGRICULTURA IN TRANSILVANIA

Poporul român din Ungaria și Transilvania în totalitatea sa este agricultor și econom de vite. Către aceste două ocupații, au avut și are până astăzi atâtă placere și atragere, în cît cu nici un preț nu l poți îndupla de a și le schimba. Si cum nu! Când el de mic are ocazia cea mai bună a se delecta de grandiosa frumusețe a naturei. Copilul economului român de mic este legat așa șicend de ocupația tatălui său, căruia mai preste tot locul 'i este mâna cea bună, ca la arat, semănat, cosit, etc.

Urmarea acestei atrageri către agricultură, au adus cu sine ca să rămânem un popor eminent agricultor; despreuind industria și comerțul. Doar arterii acestea, cari dacă le am fi îmbrățișat, am dispune de clasa de mijloc, ce este foarte respectată de societate. Modestul început, ce 'l am făcut de la 48 este prea de parte de a ne pune în rînd cu cele-lalte națiuni. O vină mare portă și epoca înainte de 48 cu prejudețiile sale ruginiate, când românul, ca atare nu era admis nici de a practica profesiuni. Măcar că nu au fost admisi, totuși fiind el ingenios de la natură din propria învențatură și au făcut multe instrumente de la car, plug, cladiri etc.

Vă să dica de și nu au avut ocazii ne a înveța sistematic o profesie, el și-au însușit pe încetul, încât mulți apoi se ocupau exclusiv cu aceea meserie în întreaga comună rurală.

Ceea-ce nu'i au fost permis și nu au putut efectua economul, au făcut prea bine soția lui — economa. — Acesta ab antiquo a făcut în casa sătorește vestimentele de lipsă pentru îmbrăcămintea casenilor și a casei peste tot, precum: sumane, ciobreci, țole de lână, covore, ștergare, zadii, și, cămăși, catrințe, etc. Încât unele pentru variația colorilor și pentru gustul lor estetic au ajuns a fi admirabile și de streini; — așa încât în multe case de frunte să mai pot vedea până astăzi unele lucruri, ce servesc la înfrumusețarea lor — lucrate de destera mâna a femeiei române.

Astăzi, când lumea progresază cu pași repețări, nici țărăni nu este scădit de alarmă, ce o audă la tot pasul.

Și el au început a introduce în locul vestimentelor durabile, ce 'i le facea economa în casă, fabricate frumosse la vedere și slabe la purtare, cari mai curând să mai tardiu 'i lasă punga lată, făcându-sătul luxului es travagant, încât apoi se înplinește dicătorea: „preotesa cu cercei, popa cu ciobrecii răi, preotesa cu papuci, popa eu.....“

Seculii invașunilor de Goti, Huni, Gepizi, Longobardi, Maghiari, Tatari și Turci au avut influență hotărâtore și asupra poporului român, retrăgându-se din locurile mai deschise și ex-

puse, — dinaintea oardelor barbare — în locuri mai muntose și mai puțin espuse. Am lăsat locurile fertile și bogate în humus deșarte, cari au fost confiscate apoi parte pe partea fiscului, parte au fost dăruite șoșeților Sași, cari au venit mai târziu.

Astfel țaranul român a trebuit să se mulțumescă și cu un sol mai puțin fructifer. Feudalismul încă au avuto influență dăunosă asupra desvoltării agriculturii. Câte 2 și 4 dile pe săptămână — după cum era sesiunea de mare — trebuia se prestea țaranul domnului său, dacă voia a nu fi maltratat și aruncat pe stradă cu familia cu tot.

Tot acestea au adus cu sine, ca comunele de pe sub pările Carpaților, având sesiune puțină de cultivat, să țină mai cu seamă oi, pentru pasănatul căroră s-au trec peste Carpați unde sunt mai multe locuri de pasănat sau mai departe în Bulgaria, Basarabia ori Turcia. Iar comunele ceva mai depărtate de la polele Carpaților — cari adică au rămas după feudalism cu atâtă posesiune, ca să se potă susținea cu recolta ce o produce solul — au rămas pe largă agricultură și crescerea unor vite precum: cai, boi, vaci albe și negre, oi, capre și rîmători. Crescerea acestor vite este mai avantajoasă ca în România independentă. Poate și clima contribue la acăsta. Totuși suntem încă departe de a putea da, că am ajuns acolo, în cât în ele nu mai trebuie nobilitate de o rasă mai superioară.

Cu agricultura încă suntem pe cale de a progresă. Plugurile primitive de lemn sunt înlocuite aproape prete tot locul, cu noul sistem de pluguri eșite din fabrici. Cu acestea ce e drept putem exploata solul cu mai mari rezultate, ca cu cele de lemn, dar sistemul de ameliorare prin bălegar ne este tot cel vechi. Rezultatul este cam îngrijitor. Fiind solul încă virgin, cu introducerea noului sistem de pluguri, au dat căti-va ani recolte destul de

abondante, dar nefacându-se ameliorările necesare prin bălegar — în timpul din urmă s-au observat ore-care stagnație în recolte. Si acă cu tot dreptul!

Nu mai puțin îngrijitor este și manipularea bălegarului. Aceasta după ce să aruncă din grăjduri într-o grămadă, este lăsat de să risipeșe de rîmători și alte vite în toate părțile prin curte. De asemenea udul ce să scurge din el sau din grăjd este lăsat liber a curge nejenat pe strade. Au dim adesea apoi agricultori lamentând, că au dus atâtea și atâtea care de bălegar pe câmp și totau avut recoltă slabă. Va să dică cultivatorii noștri pun mai mult preț pe cantitatea, de cât pe calitatea bălegarului.

Arăturile încă nu se fac la o adâncime corespunzătoare, cu deosebire în ogor, din care cauză plantele sunt espuse, atât umidităței — cât și căldurei prea mari. Si aci cultivatorii de o stare mai inferioară nu vroesc a face concesiuni progresive. Ei cred, că și pe viitor arăturile să pot efectua cu două vaci sau doi bouleni. Sperăm însă, că viitorul cel mai apropiat le va arăta, că sunt în rătăcire.

Ioan Georgescu.

Alinierea satelor și construirea locuințelor țărănescii.

Ministerul de Interne a cerut d-lor Prefecți, prin ordinul circular No. 7394 din 14 Iuliu 1886, ca consiliile de igienă și salubritate publică ale județelor, în inteqere cu Comitetetele Permanente, să formese un reglement de alinierea satelor și construirea locuințelor țărănescii, în scop d'a face ca pe viitor salubritatea satelor să potă corespunde cerințelor igienice.

Aflăm că fostul Prefect al acestui județ, d-l S. Teodorescu, care arăta un deosebit interes pentru orice atingea igiena și salubritatea publică, invitase pe Medicul Primar al acestui județ, d-l Dr Octavian Blasianu,

ca în unire cu Înginerul județului, d-l Chris-tache Panaitescu, să formeze regulamentul cerut și să-l pună în deliberarea Consiliului de igienă local.

Acest regulament s'a prezentat consiliului de igienă local în ședințe să de la 7 Martie a. c. și, fiind admis, s'a înaintat Ministerului spreprobare.

Cuvință că cestunea salubrității satelor merită atențunea cetitorilor „Gazetei Sătenului,” publicăm în întregul său acest

Proiect de regulament igienic-technic pentru aliniarea satelor și construirea locuințelor terenesci, elaborat de domnii: Dr Blasian și Înginer Panaitescu și votat de Consiliul de igienă și salubritate publică al județului Rimnicu-Sărat, în ședința sa de la 7 Martie 1887.

Art. 1. În fie-care sat să vor șoselei și ni-vela toate strădele conform regulamentului drumurilor, și să se face ca toate apele adunăte din ploii și din economia casnică să aibă seurgere perfectă afară din sat.

Art. 2. Toate curțile caselor vor fi impetrice și potrivite astfel, ca apa să aibă seurgere în sănările șoselelor.

Art. 3. Gropile, infundăturile și locurile mai joase să vor astupa, iar locurile cu ape stagnante vor fi secate prin seurgere sau să vor astupa, după gradul lor de mărime.

Art. 4. Strădele și sănările vor fi ținute în perfectă curătenie, precum și la înălțimile și adâncimile cuvenite.

Art. 5. Nu e permis a descărca, nici aduna băligare și gunoie pe lângă case, pe străde și pe locuri virane. — Cantități mai mici de gunoie să pot aduna numai la un colț retras al curții sau grădinei. — Gunoiele adunate în cursul unei luni să vor transporta cel puțin odată pe lună afară din vatra satului, unde să se putea fabrica tiziul pe locuri a numele destinate, sau să vor căra pe arături pentru îngrășarea pămîntului.

Art. 6. Fântânile și izvoarele cu apă de beut, precum și terenul dinprejurul lor, să vor fi ținute în perfectă curătenie.

Art. 7. Fie-care locuitor este obligat să planteze pomi, roditori sau neroditori, atât d'a lungul șoselei cât ține proprietatea sa, cât și în grădina sa.

Art. 8. Nici un locuitor nu-și va putea construi o locuință nouă, înainte de a fi obținut autorizația primarului comunei, care este obligat pe d'o parte să da linia și să păstreze zonă șoselei, pe de altă parte să sprijină construcțuhea să se facă în condițiunile igienice și tehnice arătate mai jos.

Art. 9. Ca tip de văsă terenescă să admită planul lucrat de d-l Înginer Panaitescu, anexat la acest proiect de regulament, care plan se va trimite fie cărei Primărie. În special pardosela camerilor va fi de minimum 60 etm. d'asupra solului; camerile locuite vor fi pardosite pe jos cu scânduri, iar stîsă să vănuire cu mortar sau lut; înălțimea camerelor locuite va fi de cel puțin 3 metri, având lungime și lățime de 3—4 metri; ferestrele vor fi mobile și vor avea înălțime de cel puțin 1 m. 20 etm. pe o lățime de minimum 80 etm; fie căre cameră de locuit va avea cel puțin 2 ferestre; lățimea prispei nu va trece peste 1 m.; sobele vor avea focul în casă pentru a putea servi ca ventilatoare, acolo unde încălzirea să face cu tizie sau cu stufo, sobele vor fi cu focul în tindă; hörnele vor fi d'asupra coporîșului cu cel puțin 1 metru.

Art. 10. Este interzis d'a găti bucate în camerele de locuit sau de dormit.

Art. 11. Fie-care casă va avea o privată împrejmuită și învaluită, departe de casă de cel puțin 10 m.

Art. 12. Fie-care locuitor este dator să construi pentru vitele sale un grăjd, pe care îl va ține tot d'auna curat. Grăjdul va avea 1—2 ferestre și 1—2 hörne (resuflatori ventilatori) după mărimea localului; va fi situat departe de casă de cel puțin 10 m.; iar pardosela grăjdului va fi inclinată pentru a înlesni miergerea murdariei.

Art. 13. Proprietarii caselor vechi sunt datori, în casă de reparații mai mici, să introducă pe cât e cu puțină înbuștetările arătate la art 9, 10, 11 și 12, în ceea ce privesc pardosela, ferestrele, hörnele, privatele și grăjdul; iar în casă de reparație generală vor fi obligați să construi casă din nou în condițiunile acestui regulament.

Art. 14. Nu se vor putea înființa case noi, înainte d'a se fi ales și împărțit terenul respectiv de către o delegație a consiliului

de igienă local, care va avea în vedere că rețeua strădelor să fie croită după sistemul rectangular, și ca direcțiunea lor să fie de la Nord-Ost spre Sud-Vest, sau de la Sud-Ost spre Nord-Vest, pentru că numai aşa toate strădele și toate laturile caselor vor putea fi cu față spre sora într-un timp al dilei.

Art. 15. Primarii sunt respondenți de execuțarea regulamentului de față. — Pentru orice călcare a dispozițiunilor regulamentului. Primarii vor fi dați în judecată de către autoritățile administrative, sanitare și technique, și se vor pedepsi conform art. 69 din legea sanitară. D'asemenea primarii sunt înțuși a amenda cu 5—20 lei pe locuitorii, cari refuză a îndeplini dispozițiunile prevăzute în acest regulament și comunicate lor în scris de către primari, iar în cas de recidivă, primarii i vor da în judecată spre a fi pedepsiți conform legei.

*Dr.-O. Blasianu,
Inginer C. Panaitescu.*

MĂSURATUL LOCURELOR

Se știe că aici în România, măsuratul cu sistemul decimal e obligatoriu.

Inlesnirea cu care, prin ajutorul acestui sistem adoptat mai de toate țările, se face socotela, e mare. Va mai trece însă vreme până când săteanul nostru se va întoarce de folosete măsurători decimale și la suprafețe. Aceasta din pricina că nu li se explică acest sistem și pentru că le lipsește înălässătia știință de carte.

Săteanul știe, din memorie, de ex.: că dacă are un loc lung de 144 stânjeni pentru a-i se alcătuiri un pogon trebuie să aibă 9 stânjeni lățime la fiecare cap de loc, apoi pentru 8 st. lățime trebuie 162 lungime, pentru 6 216, etc. Dar puțini știu ce va să dică stânjenu patrat pentru a face socotela când lungurile sunt altele ca cele de mai sus. Asemenea lungimi de locuri se prezintă adesea ori și d'aci nedominiriri.

Pentru a le înlătura în parte, precum și pentru a se evita perderi de timp la împărțitul locurilor, dăm mai jos un mic tablou în care se arată căți stânjeni, palme și degete

trebue să se da la diferite lungimi, începând de la 60 st. până la 432, adică lungimile ce pot avea locurile de obiceiuit.

Acest tablou îl publicăm știind că toți sătenii, din cari cei mai mulți n'au nici idee de ce va să dică hecțarul și aria, nu priimesc — de temă d'a nu se putea desluși — altă măsurători de cât cu pogonul, pentru România de dincă de Milcov și chiar de li s'ar da în arii, pentru a'l controla 'l măsoră și cu sistemul vechin.

Sperăm însă că cu timpul precum s'au dedat cu leu nou, hectolitrul, kilogramul și litrul, se vor dădea și cu metrul. Socotela cu sistemul decimal e fără înlesnicioasă dar știut e firea Românilui d'a fugi de orice iene cunoscut și nu exagerăm spunând că am văzut la multe moșii sătenii refusând d'a li se măsura de cât cu stânjinul și nici voind a audî de Hectar, cu totă stăruința unor proprietari și arendași cari, pentru a li se ușura greutatea socotelei lungimelor și curmezisurilor la împărțirea locurilor, cerând măsurătoarea cu hecțarul.

Pogonul muntenesc e uă suprafață a cărui total coprinde 1296 stânjeni pătrați. 648 st. pătr. formă 12 prăjini sau 1 pogon. Uă prăjină coprinde 54 st. pătrați.

Măsurătoarea obiceiuită constă în a se înmulți lungul cu latul, dacă acele lungimi sunt egale precum și lățimile între ele. Dacă lungimile sau lățimile sunt neegale între ele se face mijlocia; astfel, ca să dau un exemplu simplu, dacă uă suprafață cu uă lungime de 108 și cu a doua lungime de 324, având uă lățime de 3 st. iar la cel alt cap 9 st., socotela se face astfel:

$$\begin{array}{r} 108 \text{ cu } 324 = 432 : 2 = 216 \\ 3 \text{ cu } 9 = 12 : 2 = \underline{\underline{6}} \\ 216 \times 6 = \underline{\underline{1296}} \text{ adică } 1 \text{ pogon.} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} & 3 \\ 108 & 3 \\ 324 & 9 \\ \hline 432 & 2 \\ \hline 3 & 216 \\ \hline 12 & \end{array} \quad \begin{array}{r} & 216 \\ 12 & 6 \\ \hline 1296 & \end{array} \text{ adică un pogon.}$$

adică :

Lungime				Lungime				Lungime				Lungime			
Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.	Stj.
Palme	Palme	Degete	Degete	Palme	Palme	Degete	Degete	Palme	Palme	Degete	Degete	Palme	Palme	Degete	Palme
60	21	4	10	106	12	1	10	152	8	4	2 $\frac{1}{2}$	198	6	4	3 $\frac{1}{2}$
61	21	2		107	12	11	$\frac{3}{4}$	153	8	3	9	199	6	4	1 $\frac{1}{4}$
62	20	7	3	108	12			154	8	3	4	200	6	3	10 $\frac{1}{8}$
63	20	4	1	109	11	7	2	155	8	2	11	201	6	3	7
64	20	2		110	11	6	$3\frac{1}{16}$	156	8	2	4	202	6	3	4
65	19	7	8	111	11	5	$9\frac{1}{4}$	157	8	2	$\frac{1}{2}$	203	6	3	1
66	19	5	2	112	11	4	7	158	8	1	7	204	6	2	10
67	19	2	9	113	11	3	$9\frac{1}{2}$	159	8	1	2	205	6	2	7
68	19	6		114	11	2	$9\frac{3}{4}$	160	8	9	$\frac{1}{2}$	206	6	2	4
69	18	6	5	115	11	2	$4\frac{1}{2}$	161	8	4	$\frac{1}{2}$	207	6	2	1
70	18	4	$1\frac{1}{2}$	116	11	1	5	162	8			208	6	1	10
71	18	2	1	117	11	8		163	7	7	$7\frac{1}{3}$	209	6	1	$7\frac{1}{8}$
72	18			118	10	7	3	164	7	7	$2\frac{3}{4}$	210	6	1	$4\frac{1}{2}$
73	17	6	$\frac{1}{2}$	119	10	7	1	165	7	6	10	211	6	1	$1\frac{1}{3}$
74	17	6	$1\frac{1}{4}$	120	10	6	6	166	7	6	$5\frac{1}{8}$	212	6	11	
75	17	2	4	121	10	5	$8\frac{3}{4}$	167	7	6	$\frac{1}{8}$	213	6	$8\frac{1}{8}$	259
76	17	5		122	10	4	$11\frac{1}{2}$	168	7	5	$8\frac{1}{3}$	214	6	$4\frac{2}{3}$	260
77	16	6	9	123	10	4	4	169	7	5	4	215	6	2	$\frac{1}{2}$
78	16	4	11	124	10	3	8	170	7	5		216	6		262
79	16	2	4	125	10	2	11	171	7	4	$7\frac{1}{3}$	217	5	7	9
80	16	1	$6\frac{1}{4}$	126	10	2	3	172	7	4	$3\frac{1}{2}$	218	5	7	$7\frac{1}{4}$
81	16			127	10	1	8	173	7	3	$11\frac{1}{4}$	219	5	7	$4\frac{2}{3}$
82	15	6	6	128	10	1		174	7	3	$6\frac{1}{2}$	220	5	7	$1\frac{1}{2}$
83	15	4	$4\frac{1}{4}$	129	10	5		175	7	3	3	221	5	6	$11\frac{1}{3}$
84	15	3	5	130	9	7	9	176	7	2	11	222	5	6	$9\frac{1}{3}$
85	15	2		131	9	7	$1\frac{3}{4}$	177	7	2	7	223	5	6	6
86	15	7		132	9	6	$6\frac{1}{2}$	178	7	2	3	224	5	6	$3\frac{1}{2}$
87	14	7	$\frac{1}{8}$	133	9	6		179	7	1	11	225	5	6	1
88	14	5	10	134	9	5	4	180	7	1	$7\frac{1}{4}$	226	5	5	$10\frac{2}{3}$
89	14	4	10	135	9	4	10	181	7	1	$3\frac{1}{2}$	227	5	5	8
90	14	3	$2\frac{3}{4}$	136	9	4	2	182	7	11	$\frac{1}{2}$	228	5	5	$5\frac{1}{2}$
91	14	1	11	137	9	3	9	183	7	8		229	5	5	$3\frac{1}{3}$
92	14	9		138	9	3	1	184	7	4	$4\frac{1}{4}$	230	5	5	1
93	13	7	$6\frac{1}{4}$	139	9	2	$7\frac{3}{4}$	185	7	$\frac{1}{2}$		231	5	4	$10\frac{2}{3}$
94	13	6	$3\frac{1}{2}$	140	9	2	$\frac{3}{4}$	186	7	6	$9\frac{1}{4}$	232	5	4	$8\frac{1}{4}$
95	13	5	1	141	9	1	$6\frac{1}{4}$	187	6	7	5	233	5	4	$6\frac{1}{4}$
96	13	4		142	9	1	$\frac{1}{4}$	188	6	7	$1\frac{3}{4}$	234	5	4	4
97	13	2	11	,	143	9	6	189	6	6	$10\frac{3}{4}$	235	5	4	$1\frac{1}{2}$
98	13	1	10		144	9		190	6	6	7	236	5	3	$10\frac{1}{4}$
99	13	9		145	8	7	4	191	6	6	$3\frac{1}{2}$	237	5	3	9
100	12	7	9	146	8	7	$\frac{1}{4}$	192	6	6		238	5	3	7
101	12	6	8	147	8	6	$6\frac{1}{2}$	193	6	5	9	239	5	3	$4\frac{1}{3}$
102	12	5	8	148	8	6	$\frac{3}{4}$	194	6	5	5	240	5	3	$3\frac{1}{4}$
103	12	4	8	149	8	5	7	195	6	5	2	241	5	3	$3\frac{1}{2}$
104	12	3	$8\frac{1}{3}$	150	8	5	$1\frac{1}{2}$	196	6	4	$10\frac{3}{4}$	242	5	2	$10\frac{1}{8}$
105	12	2	9	151	8	4	8	197	6	4	$7\frac{1}{2}$	243	5	2	8

	Sij.	Lungime	Lățime		Sij.	Lungime	Lățime		Sij.	Lungime	Lățime		Sij.	Lungime	Lățime		Sij.	Lungime	Lățime		
	Sij.	Palme	Degete		Sij.	Palme	Degete		Sij.	Palme	Degete		Sij.	Palme	Degete		Sij.	Palme	Degete		
290	4	3	9		320	4	4	$\frac{3}{4}$	350	3	5	$\frac{7}{2}$	380	3	3	$\frac{3}{2}$	410	3	1	$3\frac{1}{2}$	
291	4	3	7	$\frac{1}{2}$	321	4	3	$\frac{1}{2}$	351	3	5	6	n	381	3	3	$2\frac{1}{16}$	411	3	1	$2\frac{3}{4}$
292	4	3	$6\frac{1}{8}$		322	4	2	$\frac{1}{3}$	352	3	5	5	n	382	3	3	$1\frac{2}{3}$	412	3	1	2
293	4	3	$4\frac{3}{8}$		323	4	1	$\frac{1}{4}$	353	3	5	4	n	383	3	3	$\frac{3}{4}$	413	3	1	$1\frac{1}{4}$
294	4	3	$3\frac{1}{4}$		324	4			354	3	5	3	n	484	3	3		414	3	1	$\frac{1}{2}$
295	4	3	$1\frac{1}{3}$		325	3	7	$10\frac{3}{4}$	355	3	5	2	n	385	3	2	$11\frac{1}{8}$	415	3		$11\frac{1}{2}$
296	4	3	$\frac{1}{3}$		326	3	7	$9\frac{1}{2}$	356	3	5	1	n	386	3	2	$10\frac{1}{2}$	416	3		11
297	4	2	$10\frac{3}{4}$		327	3	7	$8\frac{1}{4}$	357	3	5		n	387	3	2	$9\frac{1}{4}$	417	3		$10\frac{1}{4}$
298	4	2	9	$\frac{1}{2}$	328	3	7	$6\frac{2}{3}$	358	3	4	11	n	388	3	2	$8\frac{3}{4}$	418	3		$9\frac{1}{2}$
299	4	2	8	$\frac{1}{3}$	329	3	7	$5\frac{1}{2}$	359	3	4	10	n	389	3	2	$7\frac{2}{3}$	419	3		$8\frac{3}{4}$
300	4	2	$6\frac{3}{4}$		330	3	7	5	360	3	4	9	n	390	3	2	7	420	3		$8\frac{1}{4}$
301	4	2	$5\frac{1}{2}$		331	3	7	4	361	3	4	8	n	391	3	2	6	421	3		$7\frac{1}{2}$
302	4	2	4		332	3	7	$2\frac{1}{2}$	362	3	4	7	$\frac{3}{4}$	392	3	2	$5\frac{1}{3}$	422	3		6
303	4	2	$2\frac{2}{3}$		333	3	7	$1\frac{1}{4}$	363	3	4	6	$\frac{3}{4}$	393	3	2	$4\frac{1}{8}$	423	3		$6\frac{1}{8}$
304	4	2	$1\frac{1}{4}$		334	3	7	$1\frac{1}{16}$	364	3	4	5	$\frac{3}{4}$	394	3	2	$3\frac{3}{4}$	424	3		$5\frac{1}{2}$
305	4	1	$11\frac{3}{4}$		335	3	6	$11\frac{1}{4}$	365	3	4	4	$\frac{3}{4}$	395	3	2	3	425	3		$4\frac{3}{4}$
306	4	1	$10\frac{1}{2}$		336	3	6	$9\frac{3}{4}$	366	3	4	4		396	3	2	$2\frac{1}{3}$	326	3		$4\frac{1}{16}$
307	4	1	9		337	3	6	$8\frac{1}{2}$	367	3	4	3		397	3	2	$1\frac{1}{2}$	427	3		$3\frac{1}{3}$
308	4	1	8		338	3	6	$8\frac{1}{8}$	368	3	4	2		398	3	2	$\frac{3}{4}$	428	3		$2\frac{2}{3}$
309	4	1	7		339	3	6	$7\frac{1}{8}$	369	3	4	1	$\frac{1}{4}$	399	3	2	$\frac{1}{16}$	429	3		2
310	4	1	$5\frac{1}{2}$		340	3	6	$5\frac{3}{4}$	370	3	4	1		400	3	1	11	430	3		$1\frac{1}{3}$
311	4	1	$4\frac{1}{8}$		341	3	6	5	371	3	3	11	$\frac{1}{2}$	401	3	1	$10\frac{3}{4}$	431	3		$\frac{2}{3}$
312	4	1	$2\frac{3}{4}$		342	3	6	$3\frac{3}{4}$	372	3	3	10	n	402	3	1	$9\frac{1}{2}$	432	3		
313	4	1	$1\frac{3}{4}$		343	3	6	3	373	3	3	9	n	403	3	1	$8\frac{3}{4}$				
314	4	1	$\frac{1}{4}$		344	3	6	$1\frac{3}{4}$	374	3	3	8	n	404	3	1	8				
315	4	1	11		345	3	6	1	375	3	3	7	n	405	3	1	$7\frac{1}{4}$				
316	4	9	$\frac{3}{4}$		346	3	5	$11\frac{3}{4}$	376	3	3	7		406	3	1	$6\frac{1}{2}$				
317	4	8	$\frac{1}{2}$		347	3	5	$10\frac{1}{4}$	377	3	3	6		407	3	1	$5\frac{3}{4}$				
318	4	7	$\frac{1}{4}$		348	3	5	$9\frac{1}{4}$	378	3	3	$5\frac{1}{8}$		408	3	1	5				
319	4	6			349	3	5	$8\frac{1}{4}$	379	3	3	$4\frac{1}{8}$		409	3	1	$4\frac{1}{4}$				

D.

MEDICUL PRACTIC

pentru locuitorii din orașe și din sate,
elaborat după teoriile celor mai emi-
nenti Doctori.

Mânearea și Băutura.

Fomea. — Omul sănătos are necesitate de a mânca, acăstă necesitate el o simte prin fome. Cum să producă dar simțimēntul de fome? Pentru a putea înțelege acăsta, trebuie căptat a ne lămuriri puțin asupra constituției stomacului. Bucatele înghitite trec din gură

într'un tub membranos numit »Esofag« la cărui capăt de jos începe stomacul. Acesta este un fel de sac mai larg aşezat în partea stângă a corpului, și care începând a se subția se prelungesc în intestine, care au uă lungime cam de 5—6 ori mai mare ca a corpului întreg. La trecerea stomacului în mată se află un inel muscular [»sphincter«) care închide stomacul și împedică trecerea nainte a bucatelor până ce s'au mistuit. Pereții stomacului constau din două membrane, între care se află un străiat de fire musculare. Fibrele musculare au proprietatea de a se strânge, adică de a se scurta și a se întinde cu alte cuvinte ele sunt elastice. Pereții stoma-

cului fiind întrețesuți cu fire musculare, stomacul se dilată ori de câte ori firele musculare se întind, și introducând bucatele stomacul se dilată. Când stomacul este desert, el se strâng prin elasticitatea mușchilor, și acăstă constrângere produce: »fómea«.

Cât-va timp după ce am mâncat, stomacul printr'o umflare și desumflare succesivă, întorce bucatele în jurul păreților cu scop de a se muia mai bine în sucul stomacului. Bucatele se poate dice se macină în stomac printr'o frecătură succesivă ce priimesc. Dacă substanțele se mișcă cu greu atunci mușchii se strâng mult apăsând peretele stomacului spre a sfărăma substanțele ce are în drum, și acăstă apăsare pe stomac arată că substanța înghițită e grea de mistuit și de a se simți acea producție ce se numește *greutate la stomac*.

Când stomacul e desert el se contrage astfel că devine numai a patra parte din volumul ce l'a avut fiind plin. Dacă prin lipsă de mâncare stomacul n'a fost dilatat mai mult timp, atunci el se strâng convulsiv și produce fómea.

La unii óveni contragerea e slabă, și aceștia simt puțină fóme, la alții însă este puternică și aceștia simt uă fóme ardătoare. Câte uă dată stomacul poate fi adus la contractiune prin înprejurări exterioare, și diferite lucrări obositore; precum s. e. umblând pe jos drumuri mari, urcând și scoborând munți, tăind și cărând lemn sau altele, călăind, înțotind, făcând gimnastică sau diferite alergături, mergând într'o trăsură sărunătoare, sau chiar într'un wagon ce mereu se clatină, în fine ori-ce mișcare mai mare a brațelor, a picioarelor, sau a trupului poate mai mult sau mai puțin redeschepă sințămén tul fómei.

Setea,—numim uscăciunea ce simțim în gură sau în gâtlej. Aceasta se ivește pe dată ce începe a se perde apa din singele, precum vara când e cald transpirăm mai mult ca de obiceiu, și năduşim. Setea sau uscăciunea în gură provine adesea din vorbire multă, din cântări, din diferite mânări iritante, sărate, piperate sau chiar prea dulci. Asemenea în casuri de boli, mai cu seamă frigurile produce multă uscăciune în gură; nu mai puțin diareea, urinarea prea mare și alte diferite boli înputinéđă apa singelui și produc setea. Setea este un simptom constant a diferitelor boli, și dacă nu se poate potoli ușor prin apă limpede și prospătă, sau alte băuturi răcoritoare, boala e gravă și se întâmplă casuri chiar, unde setea poate cauza mortea, și astfel de morți e tot-d'auna mult mai chinuitoare ca a fómei.

Fómea și setea sunt dar păditorii sănătăței, căci aceste gândiri interne ce simțim ne arată necesitatea de a mâncă și a bea, și

ne dă de veste la timp, întocmai ca și manometrul care arată puterea aburului la cazanul unei locomobile, ca să preschimbăm materiale care ne face să viețuim.

Apetitul.—Când uă mâncare sau o băutură ne place prin gustul sau mirosul ei, și excită în noi pofta de a mâncă sau a bea, dicem că avem apetit. Omul sănătos trebuie să aibă tot-d'auna poftă de mâncare, cu toate că pofta de mâncare să mărgineșce mai mult sau mai puțin la anumite mânări. Când mucoasa gurei nu e sănătosă, cum adesea se întâmplă ca cine-va suferă de receală, guturai, sau cathar de stomac, atunci apetitul dispără, chiar când ar trebui să aibă fóme sau sete; însă pe dată ce mucosa gurei se îndreptă, apetitul revine. Acei ce suferă de guturai sau cathar de pept au poftă la mânări sărate sau acre, numai puțin acei cari au roșetă prea mare pe obraz, și care provin adesea din inflamația pelei, au asemenea poftă de mânări sărate sau piperate, care aceasta mai mult sau mai puțin le poate face bine, pe când alte mânări grele le-ar mări rěnl.

Apetitul dar e un instinet natural care atrage singur la mânări priițore stomacului.

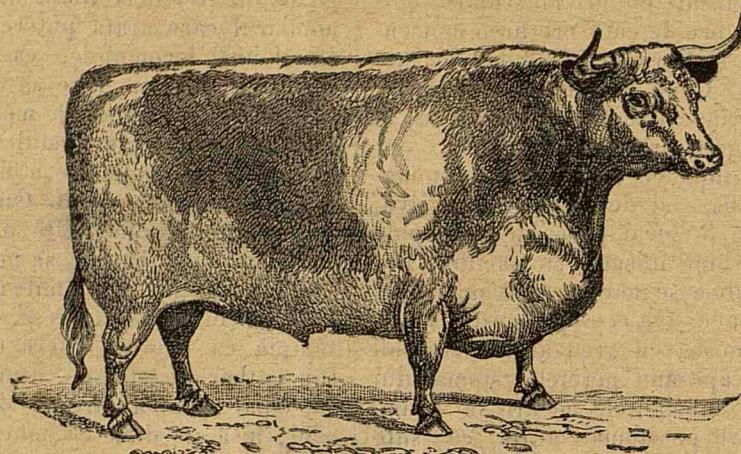
Quantitatea alimentelor.—Una din condițiunile cele mai principale pentru păstrarea sănătăței, este ca să dăm corpului nostru cantitatea de mâncare și băutură potrivită. Cine trece măsura trebuineiosă, fie în mult sau în puțin, are tot-d'auna a suferi. Cel ce mânancă sau bea prea puțin, nu redă corpului materialul pierdut, și e natural că trebuie să slăbească atât în formă preeum și în putere din ce în ce, și cea mai mică răceală îl poate înboala și culea în pat. Asemenea acei ce și încarcă stomacul peste măsură, nu pot lucra și să oboseșce pereții stomacului, cari eu atât mai curând vor înceta de a funcționa.

Măsura potrivită se cunoște îndată prin sentimentul umplerei stomacului, care e un semn că am mâncat și băut atâtă cat ne trebuie spre a fi sănărați.

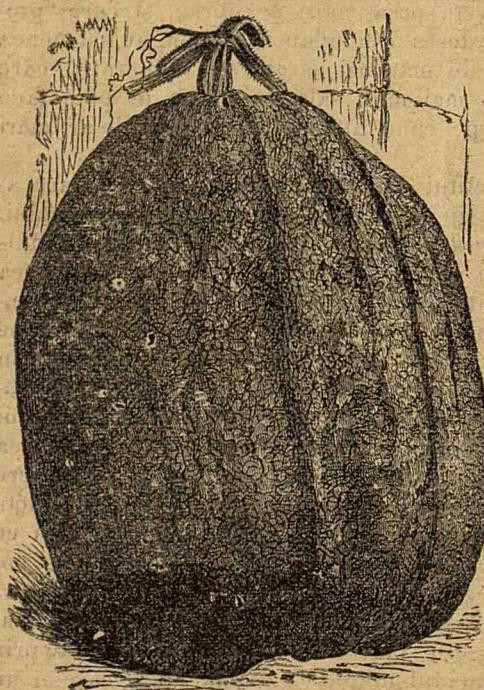
Ne simțim sătui când stomacul e potrivit dilatat, și rămâne în acăstă stare mai mult timp în stomac, și inflamându-mai târdîu, însă cu acăstă nu e de dis că corpul are cantitatea de nutriment suficientă. Stomacul poate fi plin, dar să nu fie umplut cu nutrimentul folositor care îngrașă și intăresce corpul.

In termen de mijloc, cantitatea de alimente (mâncarea și băutura) de care are nevoie omul într-o zi e cam de a 20 parte din greutatea totală a corpului.

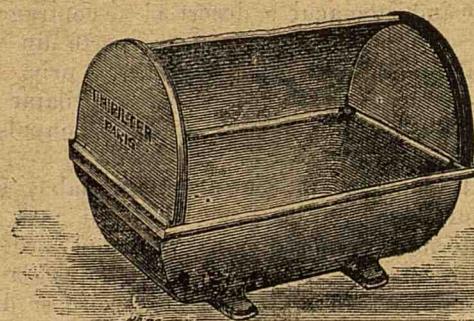
De aceea un trup desvoltat și greu are nevoie de mai multă hrană, de cât unul mic și ușor. Omul în vîrstă sa viguroșă are trebuință de hrană mai mare ca a unui copil, asemenea bărbatul care de obiceiu e mai

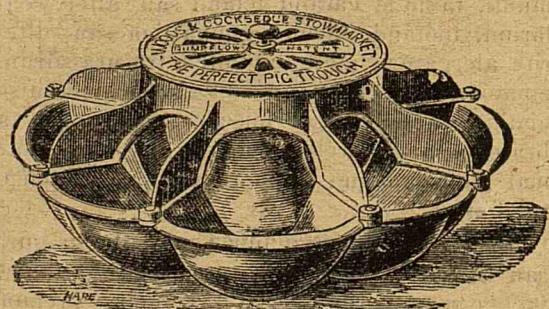
Bou gras. (A se vedea explicația în acest №).

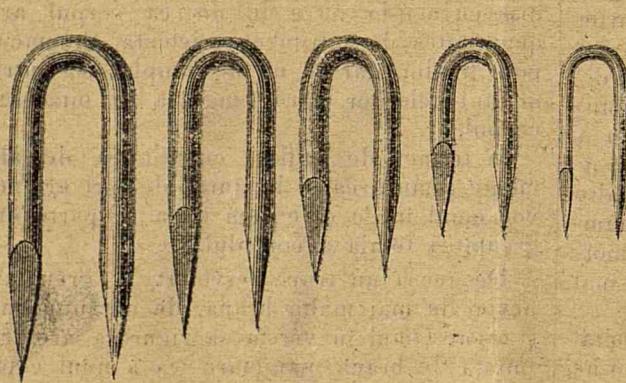
Bostanul de Turenia (explicația în acest №).

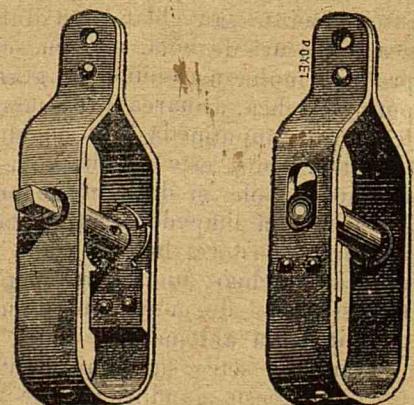
Uluc pentru hrănit vitele (explicația în acest №.)

Jgheab cu despărțituri (explicația în acest №.).

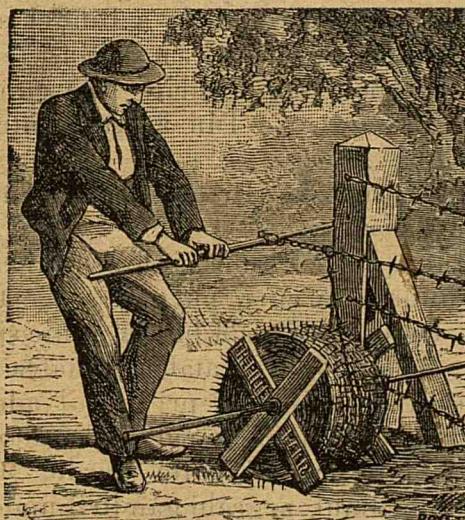

Cue de oțel galvanisate (explicația în acest №.).

Intindătore galvanisate (explicația în acest №.).

tare și mai mare ca femeia, are nevoie de uă hrană mai mare și mai nutritore. Cine muncese cu corpul său umblă mult, are nevoie de a mâncă mai mult de cât acela care duce uă viață sedentară. Cel deținut are a restabili forțele pierdute, pe când cel d'al doilea perdând puțin, n'are mult de înlocuit. Cu tot ce că acest din urmă nu poate fi aşa de sănătos ca cel dintre, căci pe când acesta trăiește în sine materiale vechi, cel-l'alt le împroprietățează mereu, și devine cu aceasta tot-d'a-una sănătos și tăpân. Asemenea omul sănătos mănușă mai mult de cât cel bolnav, și aceia cari stau la aer curat și rece trebuie să se hrănească mai bine ca acei ce stau închisi în casă, și vîrăți pe largă sobă; nu mai puțin persoanele tinere care cresc, sau oamenii con-

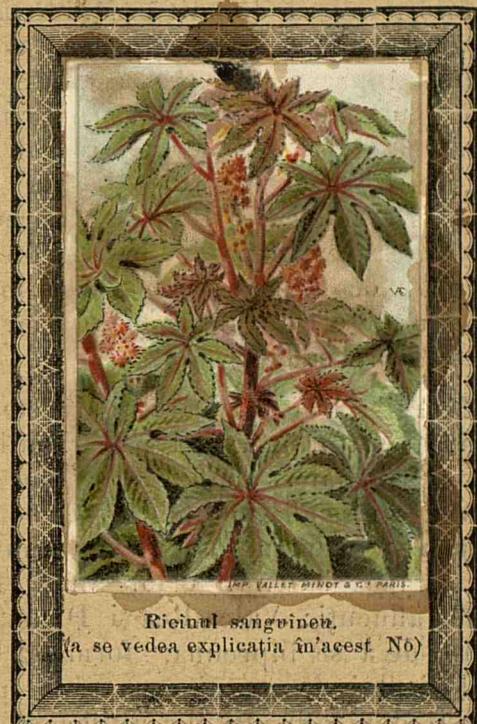

Așezațul gardului artificial (explicația în acest No)

valeșcenți sculați după uă băla care i au slabit, au nevoie de uă hrană bună, cei dinții pentru ca să crească și să și mărăscă corpul, și cei d'ai doilea pentru a și recășciga forța, și a pune la loc ceea ce au pierdut. Cu un cuvânt, cantitatea alimentelor ce trebuie să ea omul pe fiecare zi de două, trei ori regulat la timp, depinde de greutatea corpului, de muncă, de temperatură, și de starea constituțională a sănătăței.

Mâncările ferbinte și reci.— Bucatele și băuturile prea calde sau prea reci sunt vătămatore pentru stomac și pentru dinți. Cu băuturi reci tot să mai poate deprinde stomacul, însă prea ferbinte nici o dată. Înghițind uă bucătăru ferbinte, se poate vătăma stomacul, și cauza multe boli pericolose. Băuturile puțin reci sunt recomandabile, căci absorbând stomacului și singelui uă cantitate de căldură, înlesnește schimbul de materie, și restabilește temperatura normală. Băuturile ferbinte încălzește singele și trupul și micșoră schimbul de materie, slăbind astfel stomacul și tot corpul.

Numai în împrejurări de băla, pentru a provoca sudorea, omenii înghețăți sau rechiși pot lua băuturi mai căldicele; asemenea omeniei bătrâni pentru a le ușura dimineața scoterea phlegmei, îi se pot da uă băutură caldă, nu însă ferbinte. Supa, fertura, ceaiul, cafeaua, sau veri-ce alte băuturi sau măncări calde nu trebuie a le lua la uă temperatură care trece peste de 40° plus 45° . Reamur, căci atunci ar trece aproape îndoit de temperatura regulată a corpului, și e vătămatore. Cea mai mare temperatură ce poate

Ricinul sanguinifer.
(a se vedea explicația în acest No)

avea băutura sau bucatura ce înghețe cineva și aceea pe care o poate suporta buzele mai întâi, fără însă a se trige; și acei ce vor eu sila a îngheții lucruri prea calde, se aleg eu stomacul stricat pentru tot-d'auna. Spasimurile și sughițurile provin de multe ori numai din măncări ferbinte, căci se închiagă uă mare cantitate de singe în stomac, și poate produce chiar bubă ce eu greu se mai poate vindeca, și poate în casuri cauza chiar morțea.

Asemenea nu trebuie băut nici o dată apă prea rece, și mai cu seamă apă cu ghiață, bragă, limonadă ce de obicei se vinde la noi în timp de vară în domite unde ghiață se topește înăuntru, căci e vătămatore pentru organele respiratorie, și cu deosebire băndă asemenea băuturi prea reci după mâncăriri calde se vatămă stomacul și strică dinții; periculos e a bea receturi fiind înerbântați din alergături, joc, discurie, risete, cântece, și alte ocupări obositore.

Un amic al poporului.

Riul Dómne cu munții și comunele din jurul său.

(Urmare)

In partea de est a muntelui Dara se întinde munții *Mușeteșilor*, al căror nume se spune a fi rămas de la un Mușat, membru din familia Mușeteșilor, care a domnit în Moldova pe la anul 1375 și care stăpânea acești munți, împreună cu moșia Museteșci din plasa și județul Argeșu. Printre Dara și Mușeteșcii curge isvorul *Dărei*, de la nord spre sud, iar la hotarul Dărei cu Spinarea se împreună cu Valea-Rea, care de la Furfuescu face un ocol spre est până largă munții Mușeteșci, de unde și reia iar direcția spre sud.

Munții: Bîndea, Dara și Mușeteșcii sunt ai statului, având păduri întinse și neesploatare. În fine spre sud de Mușeteșci se află muntele *Căpătâna* numit astfel pentru că e ultimul munte, ce formează basenul celor doi mai mari afluenți: Valea-Rea și Dîrna, înainte de a se împreuna, formând capul șirului de munți spre sud, între acești doui afluenți. La ultima sa basă, despre sud, se împreună acești doui afluenți și confluența lor, se numește *Gura Văilor*. Acest munte e însemnat pentru multă lemnărie ce s'a scos și se scote din el: bile pentru facut șiftă și bușteni pentru facut scânduri, bărne pentru facut case, grajduri etc. Disputa și judecățile pentru posesia acestui munte, de peste 20 ani sunt încă neterminate.

Cel de al treilea afluent mai însemnat al rîului Dómne este Dîrna. Acest afluent înainte de a se împreuna cu Valea-Rea, este format din alți trei afluenți mai mici: *Leaota*, *Dîrna* și *Brătila*.

Munții ce formează basenul acestui afluent sunt: Bîndea are de limită în partea despre Transilvania munții: Trâsnita și Urlea. Vârful Urlei, e so-

cotit de unii geografi, a fi de 2300 metri înălțime și în adevăr că acest vîrf, — ca și virfu Moldovénului în partea de vest, — predomnește peste vîrfurile de prin prejur. Grămedile de piatră în formă de conuri, ce se află pe vîrfurile acestor munți, puse ca hotar între România și Transilvania, se par, de la mici distanțe, a fi câte un om. Din muntele Urlea și anume din locul ce se află la mică distanță de cel mai înalt vîrf al său, și ia naștere affluentul Urlea, unui mic riuleț, ce trece pe la est de Brăda și se varsă în Olt, aproape de Făgăraș.

In partea de sud-est a Bîndeii se află muntele *Hîrtopele*, numit astfel de la hîrtopele sau locurile rele cu care este presărat. — Din acest munte îvorășește *Leaota*. —

Spre sud de Hîrtope se află muntele *Leaota*.

Intre văile frumose, ale acestui munte, înrăcate cu o purpură vegetație, cu osebire prin lunile Iunie și Iulie, încongiorat cu atâtea și atâtea frumuseți și contraste, privitorul adesea esclamă ca nemuritorul *Deparatianul*: „Dați-mi, dați-mi vale verde, unde „perde omul negrele gândiri, unde „ți „uiți de infamia și sclavia auritelor „zidiri, unde mîndra păsărică se ridică pînă la cerul luminos, și din cee „rul plin de sole, cu orore abia ve „de omul jos.“

O parte din muntele Leaota este a statului, are pădure neesploatată. O altă parte e proprietate indivisiune a lui Morărescu și Moșteni Brăteni.

Spre sud de Hîrtope, se află muntele Dîrna din care îvorășește affluentul Dîrna ce se povestește și trage numele cum am mai spus, — de la Dîna munților sau Dîmna Dochia, care ar fi trecut aci din muntele Urlea. Spre sud de acest munte între Dîrna și Leaota rămâne muntele *Piscu Netotului*, la a căruia basă se împreună acești doui afluenți, al cărui nume se spune a fi rămas de la un țigan poreclit *Netot*, ce a fost omorât aci de un urs. Spre est de Dîrna se

află *Ludișorul* cel mai despre nord este vîrt al munteilor, ce formă basenul Riu lui Dómne, cu trecătore în Transilvania, remânând la nord muntele Valea lui Moș. Numele acestui munte se pare a fi devenit de la verbul latin *luda* și *ludere* un fel de jucare, de ére-ce soldații ce păzeau aci la pichetul ce era în vîrful acestui munte, ale cărui urme se văd și acum, — (acum pichetul s'a mutat în grópe) — în lipsă de alte operațiuni, se jucau sau faceau exerciții cu armele. Din acest munte isvorășe cel d'al treilea affluent al Iürnei, *Brătila*, care apoi trece prin muntele cu același nume, — nume ce se dice a fi rămas de la stăpâna sa Brătiloé ce ar fi fost din Brăteni.

Spre sud-est de Brătila se află muntele *Mesea*, numit astfel pentru că e pus la mijlocul plaiului, în acest sir de munți. Spre sud de acesta este muntele *Oticu* din a cărui latură de est, isvorășe rîul Dambovița, ce apucă de o cam dată spre nord, face un ocol spre est, se întoarce apoi pe lângă *Piatra lui Craiu*, spre sud, trece prin Rucăr etc. Numele Oticului, pare a fi devenit din verbal latin *O-tior* a se odihni, a rezulta, sau de la substantivul *Otium* repaos, de ére-ce acest munte având cea mai josă poziție, de aci începu a se ridica și rurile de munți atât spre nord cât și spre sud și deci, cel ce călătoresc, pe acest plaiu, aci e nevoie să se repaosească.

Din acest munte se prelungesc în partea de sud-vest niște fieroase stânci numite *Colții Cremenii*, peste cari, numai caprele negre sunt posescore. Unele din aceste stânci par a fi de sticlă de policandru, tăiate în cele mai ciudate chipuri, iar brazii cei înalți, ce le dău ocolu, stau ca niște streji tăcuți și nemîșcați, privind piscurile pe întinderi nemărginite, ce par că strălucesc ca culorile curcubeului, și ascultând șoptele triste ale isvorelor cum și murmurul melancolic al vînturilor, ce alergă prin pădurile de pe

pôle. Spre sud de Oticu se află muntele *Roșu* numit astfel de la aspectul său roșeteac; apoi *Grópele* munte al cărui nume și'l trage de la grópele adânci ce rămân între ale sale piscuri înalte. Din munții Roșu și Grópele, și ia naștere unul din cei șase mai mici afluenți ai rîului Dómne, *Văsălatu* ce se împreună cu rîu mai în jos de gura văilor.

Pe acest affluent se secol de vî'o două ani o mulțime de bile și bușteni, din muntele Grópele, care s'a dat în exploatare de stăpâni săi; D. Chiriazina și Pr. N. Rizescu.

Spre sud de Grópe, și ridică măreț fruntea spre cer, muntele *Păpău*, nume ce cred a și'l trage de la subs. latin *popa*, tată, căci în adevăr, prin fâlnica înaltă a piscului său, par că ar fi tatăl munților de prin prejuru-i. În fine cel mai despre sud munte, în partea de est a rîului, este muntele *Șesu*, nume, ce și l'a luat de la plateauul său ses.

In jos de *Gura Văilor*, în partea de vest a rîului, spre sud de muntele Spinarea, se află munții „*Drăghinele*“ din care și ia naștere unul din cei șase afluenți mai mici, ai acestui rîu numit *Isvorul Drăghinilor*, care se varsă în rîu, în dreptul Păpăului.

Munții, Drăghinele, — cea mare și cea mică, — și trag numele de la *Drăgoiu*, vechiul profesor al acestor munți, din ai cărui deșendenți, se mai află încă în comunele Drăghiciu din Mușcel, și Brăteni din Argeș, între care se mai află încă judecăți și dispute, pentru cantitatea de proprietăți, ce li se cuvine în acești munți.

Pădurea acestor munți ea și a Căpăținei și Lespediilor, se exploatează în modul cel mai neregulat, fiind aproape terminată.

Spre sud-vest de Drăghini, se întinde muntele *Plăișoru* la a cărui basă, despre sud, se împreună rîul cel mare cu Cernatu, luând numele de aci în jos, de *Rîul Dómne*. Acest munte se numește plăișoru, pentru că de a

lungul său, e plaiul cel mai mic și mai scurt, pe care sue și coboră locuitorii cu vitele de la munți.

(va urma).

N. Andreescu.

A M I N I X R I

I.

Acum vr'o săpte ani trecuți, în tocul lunei August, la ora un-spre-dece și jumătate năptea, scoboram dintr'un wagon al trenului accelerat Austro-Ungar, pe peronul gărei din Lugoșiu.

Nu eram singur, și până ce mătușa mea, care mă însoția, să vorbescă cu o persoană ce întâlnise din întâmplare, conducătorii trăsuriilor pentru transportul pasagerilor, credând că în sera aceia trenul nu le aduce nici un mușteriu, dedeseră bice cailor, grăbind către casă. Fusei dar silit, cam cu voe cam de nevoie, să mă înhăma cu bagajul, care întră întră fie dis, nu cântarea nici cincisprezece chilograme, și o luărăm apostoleșce pe drum înainte ca să ne găsim gasda, căci alt mod de a scăpa din încurcătură nu era. Sapoia acesta nu era tocmai greu căci mătușa mea, mai cu osebire, știa cu ochii închiși casa unde aveam să petrecem năptea și tot timpul că rezervasem Lugoșului din călătoria noastră.

'Mi aduc aminte..... Parcurasem partea distanță Nemțiasca și eram tocmai pe podul de pe râul Timiș ce împarte orașul prin mijloc, când ceasornicul de la biserică din partea românească cu glasul lui sonor și puternic sună două-spre-dece ore. Stătui în loc..... Luna era plină și lumina atât de dulce de cărerea că razele ei bălae ce să jucau pe undele apei, îngăndeau o melodie. Tăcerea era atât de adâncă și de fermecătoare în căt credeai că natura chiar a adormit. Un murmur ușor numai probă că Timișul se restogolește pe matca sa. Orașul întreg de o parte și de alta semăna în amorphirea sa că este locașul unui poet retras de lume care și petrece viața adâncit în visuri.

Eram atât de fermecat în căt impresiunea acelei nopți nici o dată nu se va șterge din memoria mea.

Plecărăm înainte și peste o oră sfărăiam deja în paturile gazdei noastre din strada Andreonilor No. 555-

A doua zi dimineața cum mă îmbrăcasem și după ce am luat tradiționala cafea negră, am și pornit prin oraș.

* * *

Lugoșul este un oraș Românesc. Are un

gimnadiu și o biserică a creștinilor ortodocși sau greco-orientali care îi face onore. Aci este reședința episcopului unit al Românilor catolizați.

In diua de sf. Maria, când se serbă sărbătorul bisericei, am asistat la serviciul divin și am rămas încântat în sufletul meu. Corul vocal cantică cu o măestrie rară de te și în al noulea cer. Preoții acolo sunt toți la înălțimea misiunii lor. Celebră cu o smereenie care le face onore și vocea lor este clară și sonoră când cantică. Pe câtă vreme la noi în România liberă, afară de mici exceptiuni, preoții noștri cantică pe nas și procedeză cu o stângăcie atât de vădită în căt însăși splendorul și fastul misterelor religioase noastre să perde cu totul. De aceia și lumea a început să răci de biserică, iar atheismul prinde rădăcini.

Pe frații noștri de peste Carpați numai biserică, numai religiunea îi a ținut uniti că într-un mănușchi și le-a conservat limba, naționalitatea, tradițiile și aspirațiile lor curăță românești, căci slavă domnului, din partea noastră nu au avut nici cel mai mic ajutor sau sprijin. Ei sărmanii pe fiecare minut și pe fiecare oră suferă ne mai pomenite persecuții din partea îngânaților pintenății maghiari. Totuși cu o răbdare demnă de măreție origină a gintei latine, ei îndură tot, aşteptând că întâmplările să le aducă prilejul când vor scutura rușinosul jug ce le așteaptă umerii lor falnici.

Ungurii ori căt se vor căsni nu vor reuși nici o dată să ucidă într-o singură acțiune patriotică și credința că sunt frații noștri Români.

* * *

Multe sunt de văzut și de admirat în Lugos dar este peste putință ale însăși simțurile patriotice și credința că sunt frații noștri Români.

Al. C. Vrabcescu.

R I C I N U L

In tratatul de horticultură „Florile“ s'a vorbit despre această plantă, din familia Euphorbiaceelor, ca plantă înpodobitoare.

De astă dată se va arăta proprietățile medicinale ale Ricinului sau Căpușei.

Ricinul e una din cele mai bune plante purgative și care se poate cultiva în fiecare grădină pentru semințele sale care luanduse în doză de 12 bobe, în lapte și chiar nepregătite alt-

fel, pot curăți fără vărsări, dacă se bea în urmă vr'un ceaiu obicinuit sau de ismă.

Intrebuintându-se Ricinul prospăt purgațiunea va fi mult mai sigură și dulce de cât dacă unul de Ricină ar fi fost extras de multă vreme, lucru ce se întâmplă cu asemenea uloiiuri învechite de prin unele spiterii.

Compoziția chimică a semințelor acestei plante e următoarea:

Uloiu	46,19
Amidon	20,00
Albumină	0,50
Gumă	4,31
Reșină cenușie și principii amari . . .	1,91
Fibre lemnosé	20,00
Apă	7,09
	100,00

Ea nu e numai prețiosă pentru proprietățile ei purgative, insecticide, dar și pentru luminat. Uloiu de Ricin dă uă lumină curată și eftină, mult prețuită de populațiunile sărace ale Americiei.

Acăstă plantă de fel din Egipt unde e vivace și lemnosă, precum și în părțile de miază-di ale Europei unde crește până la 7 metri, nu se cultivă la noi de cât ca plantă anuală îndobitoare. Crește repede și i priește mult clima noastră, răsărind din semințele ce cad singure. Ar fi de dorit a se găsi prin tôte grădinele de la țară pentru a se avea la îndemnă uă purgațiune sigură.

Sunt mai multe varietăți de Ricin, înalte sau pitice. Ricinul sanguineus (representat de gravura culorată din acest număr) e varietatea cea mai înaltă și cu semințe mari, care poate crește în România (în un pămînt gras, afânat și expus căldurei și udat) până la 4 metri. Se deosebește de *Palma Christi* sau Ricinul obicinuit (*Ricinus communis*) prin tulpinele și foile sale mici cam roșcate și prin culoreea ciorchinilor săi înainte de coccere, de culoarea săngelui.

Consumațiunea unului de Ricină

e mare la noi, de ore ce se întrebucintă mult ca purgațiune, mai ales la copii. Tot acel uloiu se aduce din strinătate, de și d-nii farmaciști ar putea a și extrage cu înlesnire și a l avea tot-d'auna prospăt dacă ar avea grija d'al recomanda culturii prin grădini și și ar da ostenela a tescui și purifică uloial ce ar extrage din semințe de Ricin cultivat în România. Tot astfel s'ar putea și cu alte plante medicinale ce cresc, fără nici uă îngrijire, în grădini, câmpii și păduri.

Dar ce stau să vorbesc când i vedem aducând, din strinătate până și erburele cele mai simple.... pentru a și evita ostenela d'a dirige adunarea și uscarea lor.

Câte femei sărmâne nu și ar avea asigurat bunul traiu dacă ar ști că pot găsi loc de vînzare la spiterii a plantelor medicinale ce ar cultiva sau aduna!

C.,

B O I I G R A S I

Granița Austro-Ungariei e închisă vitelor noastre sub cuvînt că vitele din România, ar fi bolnave mai tot d'auna, și ar transmite pestă bovină vitelor lor; dar în realitate pentru că crescătorii de vite d'acolo știu a și înpune voința lor în acea țară unde se ea în semă interesele economice.

Concurența ce le facea România cu vitele ei constă în mare parte nu ca calitate, dar ca eftinete, știut fiind că rar se mai pot găsi în România economi de vite cari să și mai îngăse altfel vitele de cât prin pășciunea lor la câmp. Vitele ce se îngășă cu borhoturi de pe la distilérii de spirit, sunt ale speculanților evrei și greci cari iau vite bătrâne de prin târguri cu prețuri de nimic pentru consumațiunea orașelor mari și export. Căci tot se mai exportă căci va boi mari pentru Italia, pe mare.

Părinții noștri în'adăvăr aveau vite frumosse și grase, care alimentau piețele Vienei și concurau cu cele d'acolo și prin calitate; dar părinții noștri nu cultivau atât de cereale ca noi și prin urmare suhaturele erau mai erbose și mai întinse, d'asemenea ei îngrijau mai bine de vitele lor.

Noi am ajuns nu numai a nu avea boi grași pentru zalhana, dar avem niște stăpîturi care nici muncă nici lapte mult nu pot da. Aceasta provine mai mult din neștiință și ne-păsarea noastră și nu provine numai din pricina înpuținării erbei și suhaturelor.

Să resumăm puțin această cestiune și să vedem ce s-ar putea face pentru ca să avem vite bune de lapte, de zalhana și de muncă. Cred că urmânduse astfel — și fericiti suntem că putem constata, peici pe coelea, căteva exemple — socomit că agricultura s-ar înbunătăți mult, am începe și noi a ne ocupa de creșcerea vitelor și pentru gunoiul ce ar produce pentru îngrășarea locurelor.

Mai întei noi nu știm sau nu vom a da îngrijirea trebuințiosă bietei vite. Iarna o ținem prin localuri strimate, nesănătose, nearsite, neluminătate, înotând în gunoiu, dacă nu o tinem șafară. Nu numai nu o țesălăm, dar o hrănim numai cu pătisate și nehrănitore. Si cu toate acestea lucru ar fi forte ușor dacă ne-am cunoște bine interesul. Întrebăți pe cei căti va cari tratără mai puțin sălbatec vitele cătă muncă le pot face niște boi bine îngrijiti, căt lapte pot da uă vacă bină hrănită.

Să ne obiceiuim a mai varia hrana acestor biete auxiliare așa de puternice a le noastre. Să le dăm iarna și vara hrana mai substanțială precum hurlueli de bucate, fân uscat și chiar verde ce vom păstra prin «ensilaj», precum s'a arătat în această revistă.

Să variem, încă, hrănirea deșendenților speciei stinse *urus* din trupul căror tra-gem atâtea folos, precum: munca, carne, seui, pielea, gelatina sau negrul animal, săngele pentru rafinarea zahărului, cördele instrumentelor și gunoiul.

Să le dăm și rădăcini furagere, tărăte și să cunoștem dicțoarea Wurtenbergesa care spune că 1 kilogram de sare face 10 kil. de carne și atât pentru economie că și în interesul vitelor să le dăm, iarna, amestecat cu uă treime de fân, bostani tocați, având grijă d'a scote semințele când hrănim vacele de lapte.

Nu numai în Ungaria, Italia și Franția se cunoște folosile mari ce avem dând vitelor bostani, ci s'a cultivat cu mare folos, și în județul nostru, precum și în alte părți, cu pogonele, bostanii mari de vite, sub denumirea de franțuzești.

Bostanii au aceeași valoare alimentară ca și stecele și se pot cultiva mai lesne. Producția bostanilor e de 60,000 kilogr. la hektar, se pot prăsi o singură dată și e uă plantă care înbunătățește locul unde cresc.

Ei se pot da la vite, crudi sau fierți. D-l Iancu F. Robescu ne afirmă că e mai bine a se da fierți și că vacele de lapte devin forte lacome și dau și mai mult lapte. Se

pun în teici, uluce sau jgheaburi obicinuite sau ca cele infăcișate de gravurele din acest număr.

Să vorbit în această revistă despre aceste cucurbitacee. Una din gravurile din acest număr infăcișeză bostanul de Turenia numit astfel pentru că se cultivă forte mult în departamentul Franției cu acest nume. Acest Bostan e cultivat mai mult pentru vite; curpinii sunt lungi de 5—6 metri și pot da bostani căntărand fiecare 40 la 50 kilograme cu carne galbenă și cu semințele mari.

Căldurile mari din timpul verei în România, sunt forte prijore acestei plante ce crește așa de repede. Ar fi de mare folos că sătenii noștri să adopte varietățile mari pe care să le semene în locuri anumite sau chiar pe de marginea porumbului.

Dar nu numai iarna trebuie să hrănim bine vitele ci și vara și dacă nu putem a le ține și vara la grăjd, să le dăm iamaștri bogate în iarbă și apă curată și recorosă, iar nu ape din mocirile și locuri sterpe de iarbă unde vitele îngheț mai mult păment de căt iarbă și mor de fome sau din cauza pămentului ce s'adună în stomacul lor.

Să fim mai puțin barbari cu ele și să ne cunoștem mai bine interesul.

Îngrijindule și hrănindule bine iarna precum și vara, uă singură vacă va da atâtă lapte căt dă adă 3 și 5, vom înbunătăți rasa, vom avea vite puternice de car și plug și vom putea avea pentru căsăpăi boi grași ca cel ce l infăcișeză gravura din acest număr și care, fiind în etate de 3 ani 6 luni și 15 dile, căntărește 1,175 kilograme.

Și cum prin culturele de cereale repetate în acelaș loc, pămentul nostru s'a cam stărișit de erburi bune, să începem a crea pășuni artificiale, semănând plante furagere precum s'a descris în mai multe rânduri în această revistă, care apoi și înbunătățesc pămentul.

Vita bine hrănită va da și mult gunoi ce l vom pregăti și duce a mai îngrășa locurile, căci gunoiul e foarte prețios și nu trebuie pierdut.

La câmp chiar căt stată vitele la suhate vorbul lor de câmp trebuie schimbat adeseori, pentru a se drege căt mai multă întindere.

Un chip practic pentru mutarea leșnei a acestor obore e îngrădirea prin ajutorul sărmelor galvanizate cu țepi, care pe lângă că e durabilă, dar e și eficientă, precum s'a mai arătat. Această sărmă se întinde și se fixează de niște stâlpi prin ajutorul unui drug și a unor cue de oțel galvanizate (care nu ruginesc) sau prin întindătoare anumite.

Sunt multe de discutat în ceea ce privește cestiunea vitei, dar nu vom face în această revistă.

Sătucenul.

DIN TARA

Următorea schimbare Ministerială s'a decretat la 29 Aprilie 1887.

D-l I. C. Brătianu președinte al Consiliului, ministrul fară portofoliu; D-l Radu Mihai a trecut de la lucrări publice la departamentul de interne; D-l P. S. Aurelian s'a numit ministru al lucrărilor publice și d-l V. Gheorghiu ministru al agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor

X.

DIN LOCALITATE

Incepul lunei Mai și finele lui Aprilie au fost destul de priițore agriculturii de șase ore ce ploile, partiale nu e vorba, au scăpat cerealele de primejdie, cel puțin pentru cătva.

Până acum n'am văzut în județ cereale perduite, din cauza secetei din acăstă primăvară; d.că însă a doua jumătate a lunii: trecente ar fi fost mai ploiosă sau mai puțin bântuită de vînturi recolta ar fi și mai bună.

Grânele de tômăna timpurii în curând și vor scăpa spicul, ele sunt destul de frumose; cele puse prea tarziu sunt cam slabuite.

Secările timpurii au încisat, celealte sunt gata de încisare însă sunt mici și subțiriile.

Orzele și ovăzurile sunt încă bune.

Perumburile puse înainte de Paști sunt admirabile și gata de prăsit. Si cele semeneate îndată după Paști au răsărit bine.

Uă plăo înbelsugătore e forte dorită de plugari.

În general — până acum — ploile din urmă au îmbunătățit mult cerealele, fâneturile și émașurele din județ.

Ni se cere publicarea următorelor, lucru ce l' facem cu placere.

Domnule Redactor,

Văd în ziarul *Voința Națională* de la 3 Mai într'uă corespondență porâtă din orașul nostru, cum că eu și soerul meu am fi cădut la alegera delegaților din comună Modreni, nu zice corespondentul menționatului ziar, am fi cerut a ne alege.

Dau cea mai formală desmințire acestei *povești*, făcută mai mult a spori la rinduri într-o gazetă, căci mie unu și soerului meu nici nu ne au trecut prin minte uă asemenea idee.

Primiti D-le Redactor mulțumirile mele anticipate pentru buna-voință ce sper că veți avea de a însera aceste rînduri în ziarul ce redactați.

G. A. Mărgăritescu.

X.

Resultatul alegerilor din R.-Sărat pentru consiliile județene.

Contraire obiceiului nostru, am întârziat cu nă di scăterea acestui număr al *Gazetei Sâtenului* pentru a putea da rezultatul alegerilor celor trei colegi.

Guvernamentalii au întrebuinat totă presiunile pentru a reuși la aceste alegeri. Si cu toțe aceste sfotări iată isbândele colectivităților d'aci; isbânde care înverderă fie-cărui a marea slabiciune a guvernamentalilor din R.-Sărat.

La colegiul I-iu, lista opoziției a întrunit 76 voturi, iar a guvernamentalilor 81. Votanții a fost 176 din cari 19 funcționari. 19 buletine au fost anulate.

La colegiul al II-lea, lista opoziției a întrunit 136 voturi din 283 votanți, alegători înscriși fiind 352. Lista guvernamentalilor a întrunit 147 voturi din cari 87 funcționari.

Presiunile au fost mari ca și la colegiul I-iu.

La colegiul al III-lea opoziția avusese intenționarea d'ă nu lua parte la vot, de șase ore ce în anii trecuți ma-

joritatea consiliului general, format din alesii a două colegii, a invalidat — fară nici un motiv — alegera celui alt colegiu; astfel că cu totă reușita opoziției în colegiul al 3-lea nu s'ar fi ajuns la alt rezultat de căt a se expune la tot felul de persecuții mare parte dintre alegătorii acestui colegiu.

Cu toțe acestea însă și deși mulți dintre alegătorii colegiului al 3-lea (vădend că nu se ține nici o întrunire și opoziția se abține) plecaseră din sera de 4 Mai din oraș, în dimineață dilei de alegeră căci va alegători formără și tipăriră buletinutri; acesta ca un fel de manifestație a cărui rezultat se prevedea sciinduse că mulți dintre alegători plecaseră din oraș, că cei ce rămăseseră erau descurajați și hărțuiți, de d-l Revisor și de administrație, în tot felul.

Cu toțe acestea rezultatul votului fu:

Lista opoziției 183 voturi și 13 buletine anulate

Lista colectivităților 269 voturi din 465 votanți, fiind înscriși aproape 800 alegători. Acest rezultat a îngrijit mult pe guvernamentalii care dupe stăruințele, controlul, intimidările și ingerințele cele mai mari, nu să-șeptă la un asemenea rezultat de la alegătorii ce rămăseseră în oraș și tinută așa de aproape de dânsă.

Pentru noi, cari am văzut toate acestea, cele 183 voturi ale opoziției, care a lucrat mai mult de formă, însemnă săptăne mult și ne întăreșce încă mai mult în părerea deja emisă în altă ocazie că „colegiul înverșătorilor, preoților și sătenilor e colegiul viitorului.”

Dacă timpul scăderii acestui număr nu ne-ar grăbi am arăta multe din cele petrecute la acăstă alegeră a coleg. III-lea. Vom spune numai un fapt pe care l' credem de cea mai mare gravitate și ofensator pentru demnitatea întregului corp înverșătoresc:

Revisorul scolar din dimineață dilei de 4 iunie și până când scădem acest diar, a stat înaintea localului alegători printre înverșători și cum atâtă n'ar fi fost d'ajuns să intrunite înverșătorii care nu plecaseră din oraș în sala Samson (care s'a refuzat precum s'a opri și cele alte localuri de întrunire opoziției la aceste alegeri) în dimineață dilei alegerii și, între altele a avut curagiul a le recomanda în față cu alți cetăteni veniți, a vota cu guvernul.

Mai affâm încă că și Parchetul a descins în mijlocul pieței pe timpul alegerii și sub pretext că unii delegați săteni au asuprăle arme s'a pus a'i căuta; căutare zadarnică, fară îndoială, de șase ore ce nu s'a găsit nimic.

Iată în ce hal a ajuns colectivitatea din Rîmnic și cu toțe sfotările ei desperate d'a reuși la aceste alegeri n'a putut obține de căt uă majoritate de: 3 voturi la colegiul I-iu; 6 voturi la colegiul al doilea și 44 voturi la colegiul al treilea.

Buletin Comercial

In portul Brăila pe dimineață de 5 Maiu 1887, s'au făcut următoarele cumpărări:

Marfa	Hecto-litre	Libre	Prețu	Prov.
Porumb	1550	60 3/4	6 75	Caiu
"	1200	61	6 80	"
"	900	60 3/4	6 77 1/2	"
"	1600	59	6 55	"
"	3400	60 1/4	6 75	"
Grâu	800	57 1/2	11 60	"
"	1600	60 1/2	13 80	"
"	1800	56 1/4	10 80	"
"	3130	57	10 95	"
"	2600	58 1/4	11 93	"
"	1500	58 1/4	12 70	"
"	3700	60 1/4	13 70	"
"	1100	60 1/2	13 75	"
		Agiul	14.40—14.50%	"

MISCELLANEA

ZACHARUL AUSTRO-UNGAR EXCLUS DIN PIETELE ROMANE. Este evident constatat că industria zaharina e forte dezvoltată în monarchia Austro-ungară, căci ea numără adi 249 fabrici de zahăr aşezate în diferite sate și orașele din Bohemia și Ungaria care produc pe fiecare an cantități enorme. Fabricile bine înțelese funcționă numai câteva luni, începând campania lor pe la Octombrie când se culeg sfeclile după câmp, și sfârșesc a fabrica pe la Iunie al doilea an; astfel că de la această epocă zahărul de obiceiu se scumpșează căci începe să simți lipsa. Statele vecine de a lungul Dunării și Mărei Negre ca Serbia, Bulgaria, Grecia, Turcia și chiar orientul întreg până în fundul Asiei, nu consumă și nu cunosc alt zahăr mai convenabil de căt cel de proveniență Austro-ungară, căci orice altă țară se încercă a introduce produsele ei întâmpinăuă concurență sdobitoare.

România într-adevăr e singura țară vecină care s'a emancipat de monopolul Austro-ungar prin aplicarea tarifului autonom, dar ce folos că tot aprovizionamentul trebuie adus tot din strinătate. Piețele ca București, Iași, Galați, Brăila, Bîrlad, Botoșani, Roman, Focșani, Buzău, Ploiești, Pitești, Râmnic, Craiova, Slatina, Severin, Măgurele, Giurgiu etc. s'aprovizionau mai înainte cu zahăr Austro-ungar, pe când adi trebuie a se importa din Francia, Germania, Rusia, Belgia, Olanda și Anglia, plătind prețuri fabuloase, și fără ca țara săibă vr'un folos.

Un fior teribel trebuie să ne coprindă când ne gândim că zaharul care e un derivat exclusiv agricol, să fim siliți a'l aduce din țări strine, când buna natură ne a dăruit un pămînt atât de blagoslovit. Cele două fabrici ce avem în țară, de la Săscut și Chitila, de ar fi fost conduse de oameni muncitori cu capital suficient și încurajate de guvern și popor sigur că ar fi fost adi în floare, și ar fi dat impuls a se fonda și altele care să fabricze atât pentru trebuința țărei precum și pentru export. Prin aceasta, țara ar scăpa de un tribut anual, și sătenul ar profita de un nou venit ce i-ar aduce cultura sfeclilor.

Zaharul a ajuns a fi adi un condiment de prima necesitate care tăia milioane întocmai ca și sarea, cu deosebire că sarea ne o dă buna natură gratis d'a gata, pe când zaharul de voim a'l avea trebuie să depunem mai întei capital și muncă.

MIJLOACE PENTRU PĂSTRAREA LÂNURILOR ȘI BLANELOR DE VERMI sunt multe; unele complicate le pot feri cu anii.

La noi e de obiceiu a se presăra cu canfor și piper; mijlocul e bunicel, dar trebuie să bătute din timp în timp.

Dacă e vorba de asemenea obiecte, ce se închid în lădi pentru mai mult timp, să se pună în săculețe un praf subțire ce se formă din următoarele.

Praf de coriandru (acestă plantă se găsește nu numai prin grădini dar și la câmp prin locuri cultivate), iris de Florența (Iridă sau Stânjinea de Florență), foi de trandafiri, praf de rădăcini de gladiol (numit și Săcările, Săbiuță, Crin vînăt), din fiecare căte 50 grame; praf de flori de lavandă (levantă) 100 grame; musc [mosc] un gram; praf de lemn de Santal (Sandal) 3 grame.

Dacă se pune punguilete mai dese cu asemenea compoziție de praf se pot deschide lădile chiar după dece ani.

Pentru a se păstra o vară blanile, se udă ușurel și apoi dupe ce se usuca se fréacă cu alcool la 90 grame în care se disolvase 5 grame de biclorur de mercur și 10 grame de canfor — sau ezență de terebentină (dar miróse prea tare).

Prietinii noștri de peste Carpați pot fi siguri d'a scăpa de molii dacă pun printre blanile lor, niscare-va pipe vechi ungurești.

◆

PĂSTRAREA ȘI CURĂȚIREA COVOARELOR. Cu venirea căldurelor, covorele se ridic de prin case, se bat bine, se presăra cu piper, cu foi de ceaiu rămas de la facerea ceaiului și cu trânci de cafea, să învălătucesc și se pun în un loc întunecos și uscat pentru a se regăsi la érnă nestricote și mai frumoase.

D-l Bitard afirmă că iarba verde înlocuiește, cu folos, foile de ciaiu în această păstrare.

Covorele vechi se pot spăla pentru a 'si recăpăta față cu un amestecătură slabă de alun sau de sodă. Se mai pot încă freacă cu uă perie ce se udă în apă în care se pusește uă fieră de bou; pe urmă se scobte spuma cu apă curată și se șterge cu pânde curate.

◆

COPACII CARI NU LEAGĂ POAME. Se pot forța d'a da rôde multe dacă, în timpul înflorirei lor, se afum cu pae aprinse: Fumul duce polenul dupe stamine pe pistil și secundarea se face mai lesne.

Un econom român.

